

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irratár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Rendőrkapitányság munkatársai ellen tett panaszt a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

A panaszbeadványt a Panaszos a Panasztestületnél postai úton terjesztette elő, annak kiegészítésére nem került sor.

A Panaszos a panaszbeadványban előadta, hogy *-n, * óra után az utcában haladt ittas állapotban a gépkocsijával, amikor kb. 150-200 méter megtétele után egy rendőrautó „villogva keresztbe állt” elé az úton. Három rendőr kiszállt az autóból, „zseblámpával bevilágítottak” az autóba, és igazoltatták őt. A rendőrök megkérdezték tőle, hogy ivott-e. A Panaszos elismerte, hogy fogyasztott alkoholt. Ekkor a rendőrök azt mondták, hogy „akkor bilincs és megyünk az őrsre”.

A rendőrök „szondát nem vettek elő”. A Panaszos mondta a rendőröknek, hogy nincs szükség bilincsrre, mert nem tanúsít ellenállást. Az „intézkedő rendőr közölte, mi akkor is megbilincseljük, és odaszólt az egyik társának, hogy vedd elő a spray-t”.

A Panaszos az első fújásnál hátat fordított és „pánikba esve” a mögötte lévő lépcsőn felfelé elkezdett szaladni. Öt-hat lépcsőfok megtétele után, kb. két méterre az igazoltatás helyszínétől megbotlott, de ekkor már mögötte állt a rendőr, aki ismételten lefújta őt spray-vel és hátra bilincselte a Panaszos kezeit.

A panaszbeadványban meg nem nevezett tanúk szerint öt-hat rendőrautó érkezett rövid időn belül. Az első rendőrautóból kiszállt még három rendőr, majd akkor már a Panaszos szemébe fújtak spray-vel, aki ekkor már meg volt bilincselve, és ekkor kapta az arcára az „első ütést”, miközben a „tanúk szerint” a többi rendőrautó egymás után érkezett a helyszínre. A Panaszos hangsúlyozta, hogy „ekkor már sprayvel háromszor arcon” fújva, „hátrabilincselte kézzel, abszolút védekezésképtelen állapotban” volt.

A fejére és felsőtestére kapott ütésektől összegörnyedt, valamint a „spray hatásától” nem tudta, hogy hányan bántalmazták. Előadta, hogy egy mögötte álló rendőr hátulról a lába „közé nyúlt és többször bántalmazta” a nemi szervét is a kezével, miközben folyamatosan ütötték őt a rendőrök, de a fejére mért ütéstől már nem hallott semmit, mert beszakadt a dobhártyája, mint utólag az orvos megállapította azt. „Az út melletti házakban lakó tanúk közül volt, aki látta, és volt, aki hallotta az ütéseket” és a Panaszos jajgatását, mivel a fejét „többször beleverték” a gépkocsija motorháztetőjébe.

Ezután két rendőr belökte a Panaszost a rendőrautóba, és miután megkérdezte tőlük, hogy hová viszik őt, nem válaszoltak, hanem „arcon” ütötték. A Rendőrkapitányságon egy „rácson helyiségbe” vitték, ami „egy funér lemez teljes takarásában volt és többször arcul és gyomron” vágták. Ezután egy székre ültették a Panaszost, közben egy rendőr „figyelt” rá, „míg a papírokat előkészítették”. Ezt követően elvitték az orvosi ügyeletre, ahol „vizeletet és vért vettek” tőle. A bilincset itt vették le a Panaszosról.

A vérvétel előtt a Panaszos jelezte az ügyeletes doktornőnek, hogy alig hall, fáj a feje, nagyon fáj a füle és zúg is. A doktornő erre nem reagált semmit. A papírok kitöltését követően közölték a Panaszossal, hogy írja alá azokat. A Panaszos jelezte, hogy nem tudja elolvasni, mit ír alá, mert szemüveget visel olvasáshoz és az a kocsiban maradt. *„A válasz az volt, hogy ezzel nem kell foglalkozni, mert ezek az eljáráshoz szükséges papírok”* és írja alá nyugodtan. Ezt követően a Panaszost szabadon engedték.

A panaszbeadvány egy szemtanúra hivatkozva szó szerint azt tartalmazza, hogy a Panaszos gépkocsiját kb. másfél óra elteltével szállították el, *„eközben az ott maradt rendőrök átkutatták az egész autót, beleértve a csomagtartót is. Elvették belőle a szivarjaimat és a bicskámat, amit kizárólag a kocsiban tartok étkezési célra, mivel ács vagyok és a munkahelyemen eszem. Ezeket a tárgyakat nem kaptam vissza.”*

A Panaszos az orvosi ügyelet elől felhívta a testvérét, hogy nem tud hazamenni, ezért elment érte, aki állapotát látva orvoshoz akarta vinni, de ő arra hivatkozott, hogy nincs ereje, és csak arra kérte testvérét, hogy vigye őt haza. Amikor hazaért a Panaszos, a felesége szintén orvost akart hívni, de őt is megkérte, hogy inkább lefekszik aludni, de megígérte, hogy reggel elmegy orvoshoz.

Miközben a felesége levetkőztette a Panaszost, így a ruhájáról a felesége *„arcára került a spray”* ezért egy ismerőssel levitette magát az orvosi ügyeletre, mivel *„le mosni sem tudta a maró anyagot.”* Szemcseppet kért a doktornőtől és megkérdezte, miért nem látta el a *„vérző fülű férjét”*, mire azt válaszolta az orvos, hogy ő nem fül-orr-gégész.

A panaszbeadvány szerint rendszeresen kell azóta is orvoshoz mennie, az orvosi leleteken szerepel, hogy nem tudni, mikor gyógyul meg a hallása, azóta is szédül, zúg a füle, és az orvosok azt valószínűsítik, hogy maradandó halláskárosodása lesz.

A fül-orr-gégész orvos az első vizsgálat után elküldte a Panaszost a sebészetre is, ahol megállapították, hogy különböző testrészein és arcán is zúzódásos sérülései vannak.

A Panaszos előadta, hogy megjelent a Rendőrkapitányságon, mivel a *„történekről”* a felesége megítélése szerint kellett volna kapnia jegyzőkönyvet, azonban az ügy előadója azt nyilatkozta, hogy *„nincs jegyzőkönyv, nincs ügyiratszám és ha lenne sem adnák ki, mert azt ők maguknak írták.”*

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. a rendőri intézkedés során elszenvedett bántalmazását és személyes tárgyai jogtalan eltulajdonítását,
2. az elfogás jogszerűségét, annak körülményeit (az alkoholszonda alkalmazásának hiányát),
3. a kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs és vegyi eszköz) alkalmazását,
4. a ruházat és jármű átvizsgálását,
5. az olvasó szemüvegét nem használhatta,
6. a jegyzőkönyvből nem kapott példányt.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedések érintették a Panaszos Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a XX. cikkében foglalt testi épséghez és egészséghez való jogát, valamint a XIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

Az állásfoglalás alapján a rendőri intézkedést, azon belül a testi kényszert és a bilincset jogszerűen és indokoltan hajtották végre a rendőrök.

Nem volt megállapítható, hogy az ittasság ellenőrzéssel, illetőleg annak hiányával sérült-e a Panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panaszos testi épséghez és egészséghez való jogának sérelmét állapította meg a Panasztestület a jogszabályi felhatalmazáson túli erőszak alkalmazása tekintetében.

Az intézkedő rendőrök általi gázspray-alkalmazás vonatkozásában a bizonyítékok csekély volta miatt nem volt megállapítható a Panaszos testi épséghez és egészséghez való jogának sérelme.

A Panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható abban a kérdésben, hogy milyen tájékoztatást kapott a rendőröktől — olvasószemüvege hiányában — az aláírandó iratok tartalmáról.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány,
- MRFK vezetőjének átirata és mellékletei:
- Rendőrkapitányság vezetőjének kiegészítő jelentése,
- MRFK vezetőjének átirata és mellékletei:
- Rendőrkapitányság vezetőjének átirata és mellékletei:
- Rendőrőrs jelentése elfogás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról, parancsnoki vélemény és kivizsgálás, valamint nyilatkozat Panaszos vonatkozásában,
- Rendőrőrs büntető feljelentés Panaszos vonatkozásában,
- MRFK vezetőjének szakmai állásfoglalása és mellékletei,
- Rendőrkapitányság vezetőjének szakmai állásfoglalása és mellékletei,
- rendőri jelentés,
- hivatalos feljegyzés,
- ambuláns adatlap Panaszos vonatkozásában.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetőleg a Panasztestület ezirányú felhívására érdemben nem reagált. Az eljárás során a II. részben felsorolt okiratokon kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a felsorolt közokiratok jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n * órától *-n * óráig r. főtörzsőrmester asszony (járőrvezető) és r. törzsőrmester úr (járőrtárs) a Rendőrőrs beosztottjai egyenruhában, szolgálati jelleggel ellátott és megkülönböztető jelzéssel felszerelt gépkocsival járőrszolgálatot láttak el a Rendőrőrs illetékességi területén * településen. A szolgálati gépkocsiban tartózkodott egy fő polgárőr hölgy is.

*-n, * óra körüli időben a járőrvezető észlelte, hogy a * utcában lévő kocsmá előtti útszakaszon elindult egy gépkocsi a * utca irányából * irányába.

A fenti gépkocsit és annak vezetőjét, a későbbi Panaszost *-n * óra * perckor intézkedés alá vonták a *szám előtti közterületen és az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták – *figyelemmel az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak* – a közlekedési rendszabályok megtartásának ellenőrzése céljából, amely felszólításnak a Panaszos eleget tett.

A Panaszos az intézkedés során szemmel láthatóan és érezhetően is erősen ittas állapotban volt. A Panaszos úgy nyilatkozott, hogy alkoholt fogyasztott, így gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a járművet vezető Panaszos a gépkocsival történő elindulást megelőzően szeszesitalt fogyasztott, ezért vele szemben a helyszínen – *az Rtv. 44. § (1) bekezdés c) pontja alapján* – * perckor Dräger alkoholszondát alkalmaztak, amely 1,02 milligramm/liter ezrelék levegőalkoholkoncentráció értéket mutatott.

Tekintettel arra, hogy büntetőjogi értelemben ittas állapotnak az minősül, ha a tettes 0,50 gramm/liter ezrelék véralkohol, illetve esetünkben 0,25 milligramm/liter ezrelék levegőalkoholkoncentrációnál nagyobb értéket eredményező, szeszes ital fogyasztásából származó alkohollal a szervezetében vezet a gépi meghajtású járművet, ezért a műszeres

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

mérés során kapott érték – *figyelemmel a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 236. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő – járművezetés ittas állapotban vétség elkövetésének gyanúját vetette fel a Panaszossal szemben.*

A Panaszost – aki együttműködő volt, – az intézkedő rendőr tájékoztatta, hogy további intézkedés megtétele miatt előállítja a Rendőrkapitányságra és az orvosi ügyeletre mintavétel céljából, illetve közölte vele azt is, hogy a gépkocsiját zárja le, amelynek eleget tett. Ezt követően a r. főörzsőrmester asszony a szolgálati gépkocsihoz lépett, hogy írásban is nyilatkoztassa a Panaszost az alkoholfogyasztás tényéről a 27/2010. (OT.14) ORFK utasítás 1. számú melléklete szerint.

A nyilatkozat kitöltésére már nem kerülhetett sor, mert a Panaszos kivonta magát az intézkedés alól, „*ordítani*” kezdett és a Petőfi utcát hosszában elválasztó töltés lépcsőjén felszaladt, ahol a r. törzsőrmester és a polgárőr hölgy utolérte, majd – *az Rtv. 47. §-a alapján – a Panaszos ellenszegülésének megtörésére testi kényszert, illetve – az Rtv. 48. § b), c) és d) pontja és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) 41. § (1) bekezdés d) pontja alapján, figyelemmel a (4) bekezdés b) pontjára – a Panaszos támadásának és szökésének megakadályozására, valamint az ellenszegülésének megtörésére a Panaszossal szemben – kezeinek hátra helyzetben történő rögzítésével – bilincset alkalmaztak, valamint az időközben az intézkedés eredményes befejezése érdekében a helyszínre megérkező rendőrökkel, illetőleg a szolgálatirányító parancsnokkal együtt – az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján –, mivel a Panaszossal szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítottak, a ruházatát átvizsgálták.*

A ruházat átvizsgálás során a Panaszos nadrágjának zsebéből előkerült egy kb. 10 cm pengehosszúságú bicska, amely – *a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X.28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) mellékletének a) pontja alapján – közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, ezért annak közterületen birtoklásával – a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 198. § (1) bekezdése alapján – a Panaszos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés tényállását valószínűsítette meg.*

A közbiztonságra különösen veszélyes eszközt az intézkedés során a rendőrök a helyszínen elvették és szabálysértési feljelentést tettek a Panaszos ellen.

A bilincs alkalmazására *-n * óra * perctől *-n * óra * percig került sor, amely sérülést nem okozott.

Egyéb kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

Mivel a Panaszos gépkocsijában több értékes szerszám is volt, ezért a szolgálatirányító parancsnok intézkedett annak biztonságos őrzésére vonatkozóan, amely során a gépkocsit betárolásra autómentővel elszállították. A Panaszos gépkocsija – *az Rtv. 29. § (6) bekezdése alapján – átvizsgálásra került.*

A Panaszos – *az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján – vizeletvétel és véralkoholvizsgálat céljából vérvétel, mintavétel biztosítása miatt előállításra került rövid időre, kb. 5 percre a Rendőrkapitányságra – folyamatos őrzés mellett – a szükséges mintavételi egységdobozok felvételének idejére, majd az orvosi ügyeletre állították elő.*

A mintavételekre *-n *óra *perckor és * óra * perckor került sor.

Az ügyeletes orvos által *-n * óra * perckor kiállított ambuláns adatlap alapján a Panaszos tiszta, ritmusos, kellően ékelt szívhangokkal, zörej nélkül, valamint puha, sejtes alaplégzéssel kerül az orvoshoz. Nincs neurológiai eltérése, illetőleg folyamatosan beszél. Kórelőzményként szerepel az adatlapon továbbá, hogy „*Rendőrség hozza vér, vizelet vételre ittás vezetés miatt. Panasza nincs*”, illetőleg megtalálható egy vérnyomás és pulzus érték. Az egyéb információk között az orvos rögzítette a vizelet és vérvétel időpontját, a mintavételi jegyzőkönyvek számát, illetve azt, hogy „*Külsérelmi nyom nincs sehol a testén.*”

A Panaszos vezetői engedélye – az Rtv. 44. § (1) bekezdés d) pontja alapján – a helyszínen átvételi elismervény ellenében bevonásra került.

A Panaszos a rendőri intézkedés során panasszal nem élt, figyelmét felhívták, hogy az intézkedéssel kapcsolatban hol és milyen módon élhet panasszal. Az előállítás időtartamáról igazolást kapott.

A Panaszos nem jelzett az intézkedő rendőrök felé olyan tényt, hogy az olvasáshoz szemüvegre lenne szüksége. Az iratok aláírása előtt, azaz szóban is felolvasásra kerültek, az előzetes szóbeli tájékoztatást követően a Panaszos azokat elolvasta, megértette, tudomásul vette, aláírta. Bárminemű írásra, olvasásra vonatkozó korlátozottságáról az intézkedő rendőröket nem tájékoztatta.

A Panaszost az orvosi ügyeletről *-n * óra * perckor szabadon bocsátották.

A Rendőrkapitányság vezetője a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya *-n kelt megkeresése alapján az intézkedés iratanyagát megküldte részükre, mivel az ügyészség a rendőri bántalmazással kapcsolatban nyomozást indított.

V.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

1. A rendőri intézkedés során elszenvedett bántalmazása és személyes tárgyai jogtalan eltulajdonítása

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint: „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A Be. 29. § a) és c) pontja szerint:

„29. § Kizárólag az ügyészség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:

a) a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a büntetés-végrehajtási szervezet, a hivatásos katasztrófavédelmi szerv és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagja által elkövetett, nem katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmény, továbbá a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja és a kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott pénzügyi nyomozó által elkövetett bármilyen bűncselekmény,

c) a rendőrség, az Országgyűlési Őrség, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagjának és a kormányzati szolgálati jogviszonyban foglalkoztatott pénzügyi nyomozónak a kivételével a b) pontban felsoroltak által elkövetett bármilyen bűncselekmény, valamint az ülnöknek az igazságszolgáltatással összefüggésben elkövetett bűncselekménye,”

A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőri intézkedés során többször lefújták „*spray-vel*”, különböző testrészeit bántalmazták, a dobhártyája beszakadt, illetve a gépkocsi csomagtartójából „*elvették*” a szivarjait és bicskáját, amelyet nem kapott vissza.

Az „*elvett*” bicskával kapcsolatban tett megállapítások a határozat ruházat és jármű átvizsgálása pontjában kerülnek kifejtésre.

A panaszban foglaltak felvetik a bűncselekmény gyanúját, amelynek vizsgálatára a jelen eljárás nem terjedhet ki.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy a Panaszos feljelentése alapján a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya indított nyomozást.

A Panaszos által a bántalmazás és a személyes tárgyai „elvétele” vonatkozásában előterjesztett panasz – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

VI.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Az elfogás jogszerűsége, annak körülményei (az alkoholszonda alkalmazásának hiánya)

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pontja szerint:

„(2) A rendőrség az az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

4. közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el,”

Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„(1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés b), c) és d) pontja szerint:

„(1) A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során

b) a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen — a jogszabályban meghatározottak alapján — ellenőrizheti;

c) a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve a közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételel vér-, vizelet- és műtétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezheti;

d) a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elveheti;”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) és (3) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(3) Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és – szükség esetén – a helyszín biztosítása iránt.”

A Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a tettenérés helye szerint illetékes, szükség esetén a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervhez állítja elő.”

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 236. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Aki ittas állapotban vasúti vagy légi járművet, gépi meghajtású úszólétesítményt vagy közúton, illetve közforgalom elől el nem zárt magánúton gépi meghajtású járművet vezet, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

[Járművezetés ittas állapotban]

A Panaszos sérelmezte az elfogás jogszerűségét, annak körülményeit, illetőleg azt, hogy alkoholszondát nem alkalmaztak vele szemben.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Kiemelten az elfogás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés alapján, a Rendőrkapitányság vezetőjének parancsnoki kivizsgálásról készített jelentéseiben foglaltakra, valamint – *figyelemmel a Ket. 172. § i) pontjában, a Pp. 195.§ (1) bekezdésében foglaltakra közokirati bizonyító erővel figyelembe vett* – a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján az alábbiakat állapítottam meg.

*-n, * óra körüli időben a járőrvezető észlelte, hogy a * utcában lévő kocsmá előtti útszakaszon elindult egy gépkocsi a * utca irányából * irányába.

A közlekedési rendszabályok megtartásának ellenőrzése céljából – *figyelemmel az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra* – a fenti gépkocsit és annak vezetőjét, a későbbi Panaszost *-n * óra * perckor az egyenruhában, szolgálati jelleggel ellátott és megkülönböztető jelzéssel felszerelt gépkocsival járőrszolgálatot ellátó rendőrszolgálatos intézkedés alá vonta a * szám előtti közterületen, majd az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatta a Panaszost, amelynek a Panaszos eleget tett.

A Panaszos az intézkedés során szemmel láthatóan és érezhetően is erősen ittas állapotban volt.

A Panaszos úgy nyilatkozott, hogy alkoholt fogyasztott, így gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a járművet vezető Panaszos a gépkocsival történő elindulást megelőzően szeszesitalt fogyasztott, ezért vele szemben a helyszínen – *az Rtv. 44. § (1) bekezdés c) pontja alapján* – * perckor Dräger alkoholszondát alkalmaztak, amely 1,02 milligramm/liter ezrelék levegőalkoholkoncentráció értéket mutatott.

Tekintettel arra, hogy büntetőjogi értelemben ittas állapotnak az minősül, ha a tettes – *0,50 gramm/liter ezrelék véralkohol, illetve* – esetünkben 0,25 milligramm/liter ezrelék levegőalkoholkoncentrációnál nagyobb értéket eredményező, szeszes ital fogyasztásából származó alkohollal a szervezetében vezeti a gépi meghajtású járművet, ezért a műszeres mérés során kapott érték – *a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 236. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő* – járművezetés ittas állapotban vétség elkövetésének gyanúját vetette fel a Panaszossal szemben.

A Panaszost, aki együttműködő volt, az intézkedő rendőr tájékoztatta, hogy további intézkedés megtétele miatt előállítja a Rendőrkapitányságra és az orvosi ügyeletre mintavétel céljából, illetve közölte vele azt is, hogy a gépkocsiját zárja le, amelynek eleget tett. A r. főtörzsőrmester asszony a szolgálati gépkocsinhoz lépett, hogy írásban is nyilatkoztassa a Panaszost az alkoholfogyasztás tényéről a 27/2010. (OT.14) ORFK utasítás 1. számú melléklete szerint.

A nyilatkozat kitöltésére azért nem kerülhetett sor, mert a Panaszos kivonta magát az intézkedés alól, ordítani kezdett és a * utcát hosszában elválasztó töltés lépcsőjén felszaladt.

A határozat IV. részében megállapított tényállásra figyelemmel a Panaszos szembeni rendőri intézkedés jogalapja – *az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontjában biztosított felhatalmazás alapján* – a közlekedési rendszabályok megtartásának ellenőrzése, valamint az elfogásának és előállításának célja a vizeletvétel és véralkohol-vizsgálat céljából történő vérvétel, mintavétel biztosítása volt.

A Panaszos vezetői engedélye – *az Rtv. 44. § (1) bekezdés d) pontja alapján* – a helyszínen átvételi elismervény ellenében bevonásra került.

A Panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése alapján elfogást foganatosítottak, mivel az előzetes műszeres mérés alapján a levegőalkoholkoncentráció mértéke meghaladta a bűncselekményi mértéket. A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés az Rtv., valamint a Szolgálati Szabályzat rendelkezései alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt.

A fentiek alapján a benyújtott panasz az elfogás és előállítás jogszerűsége, valamint az alkoholszonda alkalmazásának elmaradása tekintetében alaptalan.

2. A kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs és vegyi eszköz) alkalmazása

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.”

Az Rtv. 17. § (1) bekezdés szerint:

„(1) A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 47. § szerint:

”A rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.”

Az Rtv. 48. § b), c) és d) pontja szerint:

„A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- b) támadásának megakadályozására,*
- c) szökésének megakadályozására,*
- d) ellenszegülésének megtörésére.”*

A Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.”

A Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erőfeszítéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés c) pontja szerint:

„(1) Bilincsként alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt

c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint:

„(4) A bilincselés módjai:

b) kezek előre vagy hátra bilincselése,”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (6) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerint:

„(6) A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy

a) a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha

aa) a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől,”

A Panaszos sérelmezte, hogy annak ellenére bilincselték meg, hogy együttműködő volt, illetve a rendőrök „*spray-vel*” többször lefűjták.

Megállapítottam, hogy a Panaszos kivonta magát az intézkedés alól, ordítani kezdett és a * utcát hosszában elválasztó töltés lépcsőjén felszaladt, ahol a r. törzsőrmester és a polgárőr hölgy utolérte, majd – *az Rtv. 47. §-a alapján* – a Panaszos ellenszegülésének megtörésére testi kényszert, illetve – *az Rtv. 48. § b), c) és d) pontja és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) 41. § (1) bekezdés d) pontja alapján, figyelemmel a (4) bekezdés b) pontjára* – a Panaszos támadásának és szökésének megakadályozására, valamint az ellenszegülésének megtörésére a Panaszossal szemben – kezeinek hátra helyzetben történő rögzítésével – bilincset alkalmaztak.

A bilincs alkalmazására *-n * óra * perctől *-n * óra * percig került sor, amely sérülést nem okozott. Egyéb kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

A panaszbeadványban megfogalmazott „*spray*”, vegyi eszköz alkalmazását a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről szóló jelentés nem tartalmazza, illetőleg – a Panasztestület megkeresésére készített – kivizsgálásról szóló jelentések kifejezetten tartalmazzák, hogy nem került sor vegyi eszköz alkalmazására a Panaszossal szemben.

Hangsúlyozandó, hogy a panaszbeadvány szerint miközben a felesége levetkőztette a Panaszost, a ruhájáról a felesége „*arcára került a spray*” ezért egy ismerőssel levitette magát az orvosi ügyeletre, mivel „*lemonni nem tudta a maró anyagot*”, ehhez képest azonban sem a vér és vizelet mintavételt biztosító ügyeletes orvos által kiadott ambuláns adatlapon, sem a Panaszos által csatolt orvosi dokumentumokon nem szerepel még utalás sem maró anyagtól származó egészségügyi panaszra, sérülésre.

Megállapítottam, hogy a Panaszos a rendőri intézkedés alól kivonta magát, elszaladt és ellenszegült a jogszerű rendőri intézkedésnek, ezáltal jogszerűen került sor vele szemben testi kényszer alkalmazására, illetőleg az intézkedés eredményes befejezése érdekében bilincs alkalmazására, azonban egyéb kényszerítő eszközt a Panaszossal szemben nem alkalmaztak. Tekintettel a fentiekre, a panasz e tekintetben alaptalan.

3. A ruházat és jármű átvizsgálása

Az Rtv. 29. § (6) bekezdése szerint:

„(6) A rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.”

Az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.”

A Korm. rendelet mellékletének a) pontja alapján:

*„A közbiztonságra különösen veszélyes eszköz:
a) az olyan szűrő- vagy vágóeszköz, amelynek szűrőhosszúsága vagy vágóéle a 8 cm-t meghaladja, (...)”*

A Szabs. tv. 198. § (1) bekezdése alapján:

„(1) Aki a közbiztonságra különösen veszélyes eszközök birtoklására, szállítására, forgalmazására vonatkozó szabályokat megszegi, szabálysértést követ el.”

[A közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés]

A Panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen hagyott gépkocsiját a rendőrök átkutatták, beleértve a csomagtartót is, elvették a szivarjait és a bicskáját, amelyet „kizárólag a kocsiban” tart, és ezeket a tárgyakat nem kapta vissza.

Az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján, mivel a Panaszossal szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítottak, ezért ruházat átvizsgálásra is sor került.

A ruházat átvizsgálás során a Panaszos nadrágjának zsebéből előkerült egy kb. 10 cm pengehosszúságú bicska, amely – *a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X.28.) Korm. rendelet mellékletének a) pontja alapján* – közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, ezért annak közterületen birtoklásával – *a Szabs. tv. 198. § (1) bekezdése alapján* – a Panaszos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés tényállását valósította meg.

A közbiztonságra különösen veszélyes eszközt a rendőri intézkedés során, figyelemmel a Szabs. tv. 18. § (1) bekezdés b) pontjára a rendőrök a helyszínen elvették és szabálysértési feljelentést tettek a Panaszos ellen.

Mivel a Panaszos gépkocsijában több értékes szerszám is volt, ezért a szolgálatirányító parancsnok intézkedett annak biztonságos őrzésére vonatkozóan, amely során a gépkocsit betárolásra autómentővel elszállították. A Panaszos gépkocsija – *az Rtv. 29. § (6) bekezdése alapján* – átvizsgálásra került.

A Panaszos ruházatának átvizsgálására az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján került sor, mivel vele szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítottak, illetve a törvény lehetővé teszi, hogy a ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önveszély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálja.

A Panaszos ruházatának átvizsgálására úgy került sor, hogy az érintett részére az a lehető legkisebb sérelemmel járt. Az eljárás során a Panaszos végig együttműködő volt, az intézkedést nem sérelmezte.

A hatályos jogszabályok a ruházat átvizsgálás módjára vonatkozóan – *figyelemmel az Rtv. 31. § (2) bekezdésében foglaltakra* „a ruházat átvizsgálását - halaszthatatlan eset kivételével - az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szeméremsértő módon.” – egyéb megkötést nem tartalmaznak. Megállapítottam, hogy a hivatkozott jogszabályi kötelezettségének a ruházat átvizsgálást foganatosító rendőr eleget tett.

A fentiek alapján, a benyújtott panasz a ruházat és jármű átvizsgálás tekintetében alaptalan.

4. Az olvasó szemüvegét nem használhatta

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonszükségletet közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

A Panaszos sérelmezte, hogy bár jelezte, hogy nem tudja elolvasni, mit ír alá, mert szemüvegét visel olvasáshoz és az a kocsiban maradt, azt nem biztosították részére.

A Panaszos a rendőri intézkedés során panasszal nem élt, figyelmét felhívták, hogy az intézkedéssel kapcsolatban hol és milyen módon élhet panasszal. Az előállítás időtartamáról igazolást kapott.

A Panaszos nem jelzett az intézkedő rendőrök felé olyan tényt, hogy az olvasáshoz szemüvegre lenne szüksége. Az iratok aláírása előtt szóban is felolvasásra kerültek, az előzetes szóbeli tájékoztatást követően a Panaszos azokat elolvasta, megértette, tudomásul vette, aláírta. Bárminemű írásra, olvasásra vonatkozó korlátozottságáról az intézkedő rendőröket nem tájékoztatta.

Ezt erősíti az ügyeletes orvos által *-n * óra * perckor kiállított ambuláns adatlap tartalma is, amelyben a kórelőzmény rovatban szerepel, hogy *„Rendőrség hozza vér, vizelet vételre ittás vezetés miatt. Panasza nincs”*. Az egyéb információk között az orvos rögzítette a vizelet és vérvétel időpontját, a mintavételi jegyzőkönyvek számát, illetve azt, hogy *„Külsérelmi nyom nincs sehol a testén.”*

Mivel a mintavétel adminisztrációja során a Panaszos nem jelzett az intézkedő rendőrök felé olyan tényt, hogy az olvasáshoz szemüvegre lenne szüksége, ezért az ezzel kapcsolatban előterjesztett panasz alaptalan.

5. A jegyzőkönyvből nem kapott példányt

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint:

„(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A Szolgálati Szabályzat 5. § (6) bekezdése szerint:

„(6) A rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is.”

A Panaszos sérelmezte, hogy a „történekről” a felesége megítélése szerint kellett volna kapnia „jegyzőkönyvet”, azonban az ügy előadója azt nyilatkozta, hogy „nincs jegyzőkönyv, nincs ügyiratszám és ha lenne sem adnák ki, mert azt ők maguknak írták.”

A hatályos Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállított részére az „előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani”, azonban olyan kötelezettség nem terheli a rendőrséget, hogy az előállításról készített jelentésből bocsásson egy példányt a személyi szabadságában korlátozott személy rendelkezésre. Nincs olyan jogszabályi kötelezettsége a rendőrségnek, hogy a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről jegyzőkönyvet kellene felvenni, ehelyett jelentés készül, amelyből nem kell adni egy példányt az előállított, elfogott személynek.

A Panaszos gyanúsítottként történő kihallgatására nem került sor, ezért részére jegyzőkönyv átadási kötelezettség sem merült fel.

Mivel a panaszbeadványban megfogalmazott „jegyzőkönyv” kifejezés az elfogásról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról készített rendőri jelentésre utal, ezért a Panaszos vonatkozásában a Rendőrkapitányság részéről nem állt fent olyan kötelezettség, amely alapján az igazoláson kívül egyéb iratot át kellett volna adni, ezért az ezzel kapcsolatban előterjesztett panasz alaptalan.

VII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1. A rendőri álláspont érdemi alátámasztásának hiánya a Panaszos sérüléseivel kapcsolatban

A Panasztestület megállapította a Panaszos testi épséghez való jogának sérelmét a rendőri álláspont érdemi alátámasztásának hiánya miatt, mivel abban az esetben, amikor súlyos erőbehatás feltételezhető, a rendőrségnek tételesen alá kellett volna támasztani saját álláspontját, amely szerint nem történt bántalmazás. Azonban ezt a rendőrség elmulasztotta, érdemben nem adott magyarázatot arra, hogy a Panaszos sérülései hogyan keletkeztek.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbi tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítottam, hogy az intézkedés napján készített elfogásról készített jelentés tartalmazza, hogy a Panaszossal kapcsolatban az orvosi ügyelet csatolt egy ambuláns lapot, mely szerint a rendőri intézkedés során sérülései nem keletkeztek, ezt az ambuláns lapot a rendőr csatolta is a jelentéséhez.

Az ügyeletes orvos által *-n * óra * perckor kiállított naplósorszámú ambuláns adatlap alapján a Panaszos tiszta, ritmusos, kellően ékelt szívhangokkal, zörej nélkül, valamint puha, sejtes alaplégzéssel kerül az orvoshoz. Nincs neurológiai eltérése, illetőleg folyamatosan beszél. Kórelőzményként szerepel az adatlapon továbbá, hogy „*Rendőrség hozza vér, vizelet vételre ittás vezetés miatt. Panasza nincs*”, illetőleg megtalálható egy vérnyomás és pulzus érték. Az egyéb információk között az orvos rögzítette a vizelet és vérvétel időpontját, a mintavételi jegyzőkönyvek számát, illetve azt, hogy „*Külsérelmi nyom nincs sehol a testén.*”

A Rendőrfőkapitányság vezetője az ambuláns lapot a *-n kelt szakmai állásfoglalásához mellékelte, amely a Panasztestület állásfoglalásának elkészítésekor nem állt rendelkezésre, mivel azt a rendőri szerv megküldte a Központi Nyomozó Főügyészség Regionális Osztálya részére.

Mivel a Panaszossal kapcsolatos ambuláns adatlap, illetőleg a személyes szabadságot korlátozó intézkedésről készített jelentés is tartalmazza, hogy a Panaszos testén külsérelmi nyom nem található, illetőleg a rendőri intézkedés során sérülései nem keletkeztek, ezért nem szerepelhettek a sérülések keletkezésének körülményei a rendőri jelentésben, illetve a Panasztestületnek írt válaszban sem, ezért a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, XX. cikk, XXIV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 340/B. § (1) és (2) bekezdése, 394/B. § (1) bekezdése, 397/I. § (1) bekezdése; 397/J § b) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdése a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (2) bekezdésének 4. pontja, 2. §. (1) bekezdése, 13. § (1)-(2) bekezdése, 15. § (1)-(2) bekezdése, 16. § (1) bekezdése, 17. §. (1) bekezdése, 19. § (1) bekezdése, 29. § (6) bekezdése, 31. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, 44. § (1) bekezdés b), c) és d) pontja, 47. §-a, 48. § b), c) és d) pontja, 92. § (1)-(2) bekezdése, 93. § (1) bekezdése, 97. § (1) bekezdés h) pontja;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 8. § (1) és (3) bekezdése, 28. § (1) bekezdése, 39. § (1) bekezdése, 40. § (1) bekezdése, 41. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a (4) bekezdés b) pontja, továbbá a (6). bekezdés a) pontjának aa) alpontja;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 236. § (1) bekezdése;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 29. § a) és c) pontja;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 198. § (1) bekezdése;
- a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X.28.) Korm. rendelet mellékletének a) pontja.

Budapest, 2017. szeptember 04.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**